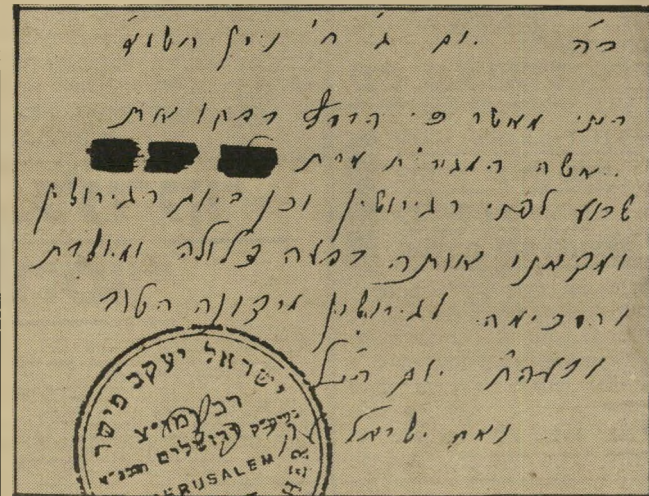

הוכרזה כמי שאחזו בה הדיבוק.

כחולת נפש. בתביעה מישפטית

של בית החולים טלביה אחיה בכור פנה לבית המישפט בתל-אביב והכריז עליה כפסולת דיון. כחודש מאי השנה קיבל את האפטרופסות עליה. חודש לאחר שקיבלה את האפטרופסות, הגיש עורך הדין אמיר תביעה לבית המישפט המחוזי בתל-אביב, למונחת עבדו איריס וילדיה, וכן לשם קבלת החזקה בילדים. בכתב התביעה מסופרים כל קורותיה, הבעל, הנתבע, שהתחתן בינתיים עם החוזרת בתשובה החדשה שהגיעה לישיבה, הכחיש בכתב ההגנה שלו את כל הנאמר עליידי איריס. זמן מה אחרי הגירושין, כשהיא מבולבלת וחסרת-אונים, נותרה איריס

מתיריים. בדרכונים הללו משתמשים תלמידי הישיבה הישראלים כאשר הם רוצים לנסוע לרוסיה, כדי לעלות על קבר רבי נחמן באומאן. שימוש נוסף בדרכונים אלה נעשה להעברת כספים מישראל ואליה בני גוד לחוק. ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, דורש להוציא את ישיבת שוובובים מהרובע המסלמי, מכיוון שהם גורמים שם לתסיסה ועמתים. לטענת כתב התביעה שוחטים ראישיהישיבה כספים ממישפחות החודרים כתשובה המצטרפים לישיבה. אמה של איריס, אלמנה בודדה, נדרשה

אישור הרבנים שהאשה שפויה מצאנו אותה בדיעה צלולה ומיושבת...

בירושלים בנתיים של הסידים. היא המשיכה לקבל טיפול במרפאת היום של בית החולים טלביה וראתה מפעם לפעם את בנה, שנשאר בידי מישפחת הסידים בירושלים. את התניקות, שנולדה כאשר איריס ארס במצב נפשי קשה, גידלה הסבתא בתל-אביב. למרות שאפטרופסה הגיש תביעה לבית המישפט המחוזי, וביקש שאיריס תקבל לרשותה את שני ילדיה וכן מונחת עבדו, הגיש בעלה לשעבר תביעה חדשה לבית הדין הרבני ולבית המישפט המחוזי בספטמבר 1987. הוא הסביר כי יש לו אפשרות טכנית להחזיק את הילדה אצלו, וכי הוא מבקש כי היא תוחזר לירושלים ותהיה ברשותו.

לשלם לישיבה כחלוואה 20 אלף דולר. אלה היו כל הסכונותיה. לאחר גירושי בתה, כאשר ביקשה האם את החזרת ההלוואה, סירבו ראשי הישיבה להחזיר את הכספים. כאשר התעקשה האם והגישת תביעה להחזרת הכסף וזכתה בה, הוטל חרם על הבת והיא גורשה מהחצר.

בבית הדין גירש את איריס מב"ע, לה, 12 יום לאחר שחזרה מבית החולים לחולייה נפש, קבעו הרבנים: "הריני מאשר כי הבר"ץ ברקו את

ארקדי לרמן, העלם הח"א

האשה המגורשת שבוע לפני הגירושין, וכן כיום הגירושין ומצאנו אותה בדיעה צלולה ומיושבת והסכימה, והגירושין מרצונה הטוב."

מבולבלת וחסרת-אונים

אותה תקופה לא היתה איריס צלולה בדיעה. היא המשיכה לקבל טיפול רצוף במחלקת-יום

במדניה

(המשך מעמוד 6)

סוג חדש של מנהיג מירוחי במפלגת העבודה, והוא יכול להתחרות בצעירים המיוזמים המצליחים של הליכוד.

הכישלון של זווילי לא הוסיף למיפלגה. היה זה הפסד כבד, כמעט ניצחון, ושימעות פרס מיהר לנצל את יוקרתו החדשה של זווילי עליידי מינוי רחוק של האיש כראש מטה ההסברה של המערך.

כל הפרשה הזאת גילתה מחדש את מיומנותו הרבה של שימעות פרס כמי נהל מיפלגה. הרבנים נעשו באלגנטי, טיות, בלי זעזועים מיותרים, באווירה של שמאלץ רביק וסמיר. בתחום הזה אין חוסר מתיחה של שימעות פרס, והרבר יחוק את מעמדו במנגנון מיפלגתו.

ציננת

כדאי לדעת אידיש

זווילי מייצג את הרוב המירוחי של ישראל. דיניץ מתאים לרוב האשכנזי של יהדות העולם.

ההתמודדות שנערכה במפלגת העבודה על תפקיד יו"ר הנהלה הציור

חה דיניץ, ואת היתה הנקודה המכרעת, אף שלא דובר על כך בגלוי. חוץ מקי"ב בוצים יהודיים קטנים מסביב לי"ס התיכון, ובעיקר בצרפת, כל הפזורה היהודית מדרגת כיום אידיש. זוהי השפה המאחרת אותה.

באותה השעה התקבעה ההירות המירוחית בישראל, והיא מהווה כיום רוב גדול והולך במדינה. קיטוב זה ילך ויגבר. יהדות ישראל תהיה מירוחית יותר, יהדות העולם תי שאר אשכנזית. זווילי, לידר-תוניסיה, ייצג את הכוח העולה בישראל. דיניץ התאים יותר לפזורה האשכנזית, ועל כן נבחר. הוא יהיה עתה מופקד על הגוף, המ"ו הוא מכשיר בידי ישראל לניצול היהדות העולמית לצרכיה, כמעט שה"ת סיסמות התואמות את המציאות פחות ופחות.

המעמד ההיסטורי

הורמו ידיים. התלהטו הרוחות. ובסוף קרה הכל כפי שהיה צפוי.

יוסי עיקודור

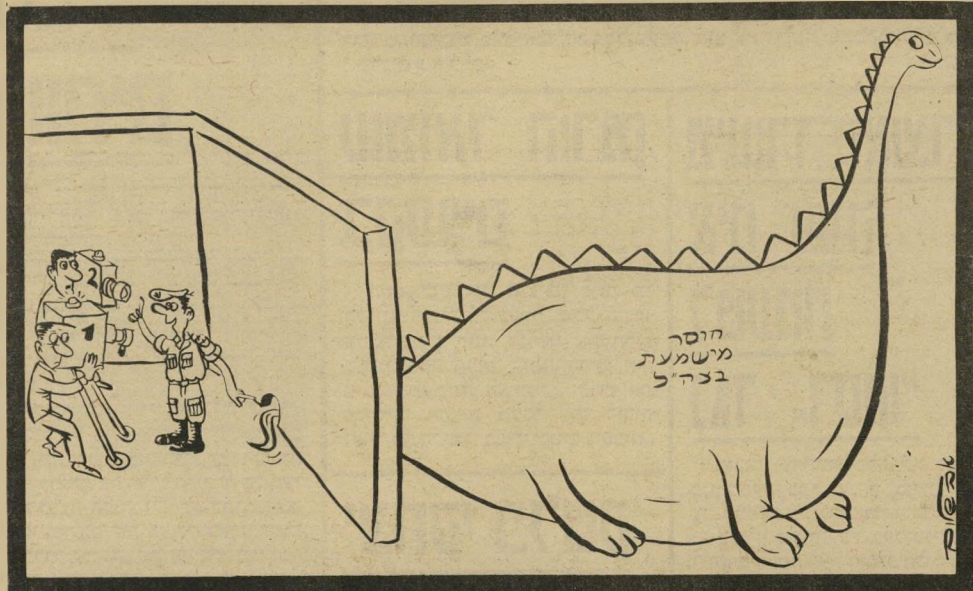
פיתאום הורמו ידיים, אנשים צעוקו זה על זה, הרוחות התלהטו. חברי ליכוד נגד אנשי מיפלגת העבודה. הסיבה: הליכוד רצה לרחות את מועדף הצבעה לתפקיד יושב ראש הנהלת

רצה להתבטא. להסביר מה שקורה. הרוב ניסה לכפות רעתו על המיעוט, המיעוט התנגד, וחוזר חלילה. היטיב לבטא זאת מוכ"ל מיפלגת העבודה, עוזי ברעם: "אני מרגיש שכמעט אף אחד מהנוכחים כאן לא שידך בכלל לעניין. כל דרך ניהול הקונגרס נראית לא רלוונטית. הרגשה מאוד לא נעימה לשהות כאן. מילברד מילחמה על כיסאות, אין כאן כלום!"

מחיר התהילה. השעה 12:00, ועוד אין כוונה להתחיל בבחירות, למרות שהמועד נדחה כבר פעמיים. רק נואם דובר ספרדית ניצב על הבימה ואמר: "אם אתם לא מגשימים, אתם לא ציונים!"

השעה 12:07. חיליק לקט, יושב ראש תנועת העבודה הציונית, עשה הפסקה מעיסוקיו מאחורי הקלעים והגיח אל הבימה. לא לזמן רב. מיד ירד ללחוף את ידיהם של פת ומתתירו דרובלס. אחר כך עלה שוב לבימה, כדי להודיע שהתקבלה החלטה לערוך את הבחירות לתפקיד היושב ראש באותו יום, ואת הבחירות לתפקיד נשיא ה"תנועה הציונית יקיימו למחרת.

לפתע הגיע חבר הכנסת מהליכוד, רב שלנסקי, ובירד בקשה לבית הדין של התנועה הציונית להוצאת צו מניעה נגד קיום הבחירות. 12:13. השר יעקוב צור עלה לבימה לנאום. דקה אחת אחר כך ירד. פשוט לא נתנו לו לנאום. הרעש באולם היה מחריד, והשר נעלב. לאיש מהעסקנים זה לא הפריע. הם המשיכו בוויכוחים האינסופיים. האשמה הופנתה לעיתון נאום ולצלמים. אנשי הביטחון נקראו לפנות את המפריעים" מהמקום.

"זה בסך-הכל עכבר קטן!"

כשעה 12:30 הודיעו שהצבעה תחל בעוד רבע שעה. רק אז השתרר סדר במקום. בליכוד הבינו שכבר לא יועילו כל ניסיונות דחיית הצבעה. 13:17. השר פת הגיע להצבעה. כפי שצ"טלמן נוהג, הוא בירר היכן טוף התור, והלך לשם. אך לא להרבה זמן. מיד החל בסבב בין הקלפיות האחרות. תרגיל ביחסי ציבור. הוא אף זכה בנשיקה משרה דורון. מחיר התהילה.

13:23. מועמד מיפלגת העבודה הגיע, ועבר מסלול רומה לזה שעבר יריבו. הרבה לחיצות ידיים, הרבה חיובים, הרבה אמירות תפלות. **נפעם ונרגש.** ארבע שעות ערכו הבחירות. בניתיים עלו וירדו נואמים. המיוזם, הרביליות, הנחושים היו הרבה יותר מעניינים. הדר-התיקשות השעה כמעט 17:00. למחרת החדשות מועברת הידיעה הבלתי רישמתי שלפיה דיניץ זכה ב-58 אחוז מקולות המצביעים, ופת זכה רק ב-... הנהירה לאולם החלה.

17:07. הובאו התוצאות הרישמיות (המשך מעמוד 10)

הסוכנות והתנועה הציונית. לליכוד היה ברור שמועמדו לתפקיד, השר גידעון פת יפסיד בהתמודדות עם שימחה דיניץ, מועמד העבודה. כל שעות הבוקר התנהלו הוויכוחים סביב השאלה אם יתנהלו הבחירות או לא. ואם ייערכו, באיזו שיטה ייערכו. הוויכוחים עברו מאולם המליאה אל המיסדרונות. באולם נעשו ניסיונות כושלים לנאום. מילברד הנואם עצמו, איש לא התעניין בדברים הנאמרים. בקהל ישיבה קבוצת צעירים ששרה: "הנה מה טוב ומה נעים, שבת אחים גם יחד!" זה נישמע ציני לאור הנסיכות.

השעה 11:20. יושב ראש תנועת "מגשימים" ניסה לנאום. דבריו שוסעו מדי פעם. אריה רולצין, היושב ראש היוצא של הנהלת הסוכנות, ביקש לרחות את הנאום לזמן אחר, שבו יתכן שתהיה אחרות בין הנוכחים. אריה רולצין פת, משה ארנס ואליהו בן אלישר ניכנסו לאולם. נשמעו הרבה מחיאות כפיים. מחוץ לאולם המליאה נערכו מסיבות יעילות נאום ספונטניות. כל אחד

נית הבליטה שני היבטים של התנועה הציונית, שלא זכו בתשומת-לב מספקת. **ההיבט הראשון:** ההסתדרות הציונית הפכה בגלוי למכשיר של המיפלגות הישראליות. המועמדים לא נבחרו עליידי יהדות העולם, אלא על-ידי המיפלגות בישראל. לקונגרס עצמו לא נותר אלא תפקיד האישור הפורמלי. יהדות העולם יכלה להפעיל רק זכות צוטו, כפי שעשתה באמצעות הגי"כרים, בעלי המגבית, לגבי אחר ממועי-מדי מיפלגת העבודה.

יש דמיון מסויים בין ההסתדרות הציונית, כפי שהיא כיום, ובין האיני-טרנציונל הקומוניסטי ("קומאינטרן") בימי טטאלין. או מינתה מוסקוה את ראש האינטרנציונל, וגם את ראשי כל המיפלגות הקומוניסטיות בעולם. כך ממנה כיום ירושלים את כל העסקנים היהודיים החשובים ברחבי תבל. הקומאינטרן פורק עליידי טטאלין, אחר שאבד עליו הכלת. ההסתדרות הציונית קיימת. **ההיבט השני:** העם היהודי שמי חוץ לישראל הוא כיום עם אשכנזי. בהתמודדות בין ניסים זווילי ושימי